

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Hr. Peter Skaarup som ordfører:

Peter Skaarup (DF):

Som hr. Jann Sjursen ganske rigtigt nævnte, vil der fra Dansk Folkepartis side være sympati for Enhedslistens beslutningsforslag. Det hænger også sammen med, at vi faktisk synes, at Danmark godt i nogle tilfælde kan tage teten, lige så vel som andre lande har gjort det, i forhold til nogle af de udenrigspolitiske spørgsmål, vi har set. Vi har jo netop i denne her tid diskussioner, f.eks. i forhold til Kina, hvor man har været meget langmodig.

Det kan godt være, at man nu er på vej til at indse, at man skal bakke USA op, hvad angår de udtalelser, som USA vil komme med ved Menneskerettighedsdomstolen, men man har altså været langmodig i EU-regi med de her ting, og dér vil det være fuldstændig relevant at diskutere, om man ikke fra dansk side skulle gå hårdere til værks og om nødvendigt gå enegang i forhold til de øvrige EU-lande. Hvem siger, at vores udenrigspolitik for tid og evighed skal være lagt i faste rammer i EU? Det kunne da godt være, at vi på et tidspunkt i lighed med, hvad andre lande gør, vil føre vores helt egen udenrigspolitik, og det skal vi have friheden til at gøre.

Derfor synes vi, at i hvert fald sigtet med Enhedslistens beslutningsforslag er rigtigt. Der kan godt være nogle ting i bemærkningerne, vi måske kan strides lidt om, men sigtet med, at Danmark skal have en selvstændig udenrigspolitik – mere selvstændig end i øjeblikket – synes vi er rigtigt. Og det behøver ikke udelukke, at vi i EU-regi og i andre regier, hvor Danmark er medlem, kan øve indflydelse og vel at mærke have stor indflydelse, som Danmark har og har haft, hvad også hr. Jeppe Kofod var inde på i sin ordførertale.

Lad mig nævne et eksempel på, hvor jeg tror at Danmark måske har haft rigtig, rigtig stor indflydelse. Det var faktisk dengang, da vi gik enegang, nemlig da danskerne stemte nej til Maastrichttraktaten i 1992. Da var det ikke i form af, at vi i EU-regi kæmpede os til noget som helst. Da var det i form af, at Danmark gik enegang og sagde, at vi ikke ville være med i udviklingen hen imod en stadig snævrere union, som det her projekt var. Det medførte faktisk en helt afgørende og vigtig debat, som vi nu kan se nogle resultater af: Unionstoget har ikke kørt så hurtigt – og slet ikke efter 1992 –

som mange unionstilhængere kunne ønske sig. Man indførte forbeholdene i Danmark. Man påvirkede den udvikling, der var rundtomkring i Europa, i en rigtig positiv retning og standsede EU-toget på en måde, som jeg synes var helt fornuftig, og hvor det har vist sig at Danmark har øvet stor indflydelse.

På samme måde, som andre lande har været gode til det, bør vi i Danmark også være gode til at øve indflydelse på udenrigspolitiske spørgsmål.

Et andet eksempel, vi kan nævne, er den danske indflydelse i forhold til anerkendelsen af de baltiske lande. Hvis vi i dag skulle anerkende nye lande, skulle vi så lade EU bestemme over den situation? Nej, det skulle vi vel ikke. Hvis vi stod i samme situation i dag og EU-landene ikke ville være med til det i samlet enhed, ville det da være rigtigt at anerkende de baltiske lande. Forhåbentlig havde vi da gjort det, og forhåbentlig havde vi gjort det alene eller sammen med Island, som vi dengang gjorde til at begynde med. Hvorfor skulle vi binde vores udenrigspolitiske skæbne sammen med EU-landenes, hvis ikke de vil være med til det af forskellige årsager?

Vi har også tidligere nævnt fra talerstolen her i forbindelse med en anden debat Norges rolle i forhold til Mellemøsten, hvor Norge jo på helt afgørende vis har øvet indflydelse på fredsprocessen i det mellemste østen med gode resultater til følge – resultater, vi kan være glade for den dag i dag. Situationen er ikke fuldstændig under kontrol, men den er trods alt, bl.a. ved hjælp af Norges indsats, langt bedre, end den kunne være.

Og dér synes vi, det ville rigtigt, at også den danske regering i hvert fald forbeholder sig retten til en gang imellem at have en selvstændig holdning i forhold til de andre EU-lande, og at man ikke lytter til en mister FUSP, eller hvem det er i EU-systemet, man åbenbart vil rette ind efter.

Så vi synes, at Danmark skal føre en selvstændig udenrigspolitik, og vi er enige i sigtet med Enhedslistens forslag, som vi vil støtte, hvis det kommer til sidste behandling. Vi vil i hvert fald støtte det her i dag under førstebehandling.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Ordføreren for forslagsstillerne, hr. Keld Albrechtsen.